

**ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ.κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΣΕ ΕΠΙΤΙΜΟ ΔΗΜΟΤΗ ΣΕΡΡΩΝ**

ΣΕΡΡΕΣ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2024

Ανέρχομαι, με βαθιά συγκίνηση, στο βήμα τούτο μετά την ανακήρυξή μου σε επίτιμο δημότη Σερρών, για να εκφράσω τις ειλικρινείς μου ευχαριστίες για τη μεγάλη τιμή που μου αποδώσατε.

Αισθάνομαι ότι η τιμή αποδίδεται στον δισχιλιόχρονο θεσμό που εκπροσωπώ και που έχει άμεση σχέση με την επιβίωση του Ελληνισμού στην Κύπρο, την Αυτοκέφαλη, δηλαδή, Εκκλησία μας, που αναδείχτηκε πυξίδα του γένους, κέντρο στο οποίο συνέρχονται όλες οι σωστικές ακτίνες του Ελληνισμού. Ως άτομο δεν νιώθω να έχω προσφέρει κάτι το σημαντικό για να δικαιούμαι της ιδιαίτερης αυτής τιμής. Κάθε Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, όμως, από τη θέση του είναι πρωταγωνιστής σε όλους τους αγώνες του λαού για ελευθερία, προκοπή και ανάπτυξη. Σ' αυτόν, λοιπόν, τον θεσμό, που είναι η εστία και του θρησκευτικού και του εθνικού φρονήματος του Κυπριακού λαού νιώθω να απονέμεται, σήμερα, η τιμή.

Δεσμοί ανάμεσα στις Σέρρες και γενικότερα τη Μακεδονία και την Κύπρο αναφέρονται πολλοί. Είναι γνωστό πως πολλοί Κύπριοι αγωνίστηκαν στη Μακεδονία κατά τους Βαλκανικούς πολέμους – ανάμεσα στους οποίους ο αρχιμανδρίτης τότε Μακάριος Μυριανθεύς, ο μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Κύπρου

Μακάριος Β΄. Πολλοί και οι Έλληνες αδελφοί εκ Μακεδονίας που έπεσαν ηρωϊκώς μαχόμενοι στην Κύπρο.

Δεσμός, ωστόσο, ακατάλυτος και ιδιαίτερα συνεκτικός ανάμεσά μας, παραμένει η κοινή Ελληνική μας καταγωγή, μαρτυρούμενη από αιώνες πολλούς οι κοινές αγωνίες για τα εθνικά μας θέματα· η χαρά για τις εθνικές επιτυχίες· η θλίψη για τις αποτυχίες· η ικανοποίηση για την συνεισφορά μας στον παγκόσμιο πολιτισμό.

Αποτελεί, όντως, προνόμιο να έχει γεννηθεί και να είναι κάποιος Έλληνας. Η Ελληνική ιδιότητα συνδέει το άτομο με ό,τι ευγενές και ωραίο έχει δημιουργήσει η ανθρωπότητα. Ο Ελληνισμός, με τους συνεχείς αγώνες του και τη θυσία των ηρώων του, απέκτησε ένα μέτρο για να μετρά το ηθικό του ανάστημα και να αυτοπροσδιορίζεται στην ιστορική του πορεία.

Στην παγκόσμια ιστορία δεκάδες λαοί και πολιτισμοί υπέκυψαν στον νόμο της φθοράς και εξαφανίστηκαν από προσώπου της γης. Ο Ελληνισμός, όμως, επί 4000 χρόνια, σε πείσμα των αντιξοοτήτων και των δυνάμεων που τον υπονομεύουν, των αδυναμιών και των λαθών του, φορτωμένος μνήμες ενός μοναδικού και πολυκύμαντου παρελθόντος, κάτοχος μιας σπουδαίας πολύτιμης κληρονομιάς, που κατήγγασε τον κόσμο με τους καρπούς της, ζώντας σε μια αδιάκοπη διαστολή και συστολή των ορίων του ή και την

παντελή, σε καιρούς δυσμενείς, εξαφάνιση της κρατικής του υπόστασης, επιμένει να ζει.

Εσείς, αδελφοί, οι κάτοικοι των Σερρών, ευνοηθήκατε από τον Θεό περισσότερο απ' ό τι εμείς. Ζείτε 110 και πλέον χρόνια ελεύθεροι. Εμείς ζούμε, ακόμα, μακριά από τη μητρική αγκάλη της Ελλάδος, με το όραμα της οποίας έζησαν και απέθαναν οι πρόγονοί μας, οι ήρωες και οι μάρτυρες των τελευταίων οκτώ αιώνων.

Όταν το 1878 την πρώτη Τουρκική κατοχή διαδεχόταν η Αγγλική, οι προπάτορές μας αναθάρρησαν. Νόμισαν πως η Μ. Βρετανία θα επαναλάμβανε, και για την Κύπρο, τη χειρονομία που έκανε, λίγο προηγουμένως, αποδίδοντας τα νησιά του Ιονίου στην Ελλάδα. Πλανήθηκαν, όμως, και απογοητεύθηκαν. Και ζούμε, σήμερα, σαν αποτέλεσμα των Βρετανικών μηχανοραφιών, μια δεύτερη Τουρκοκρατία, πολύ χειρότερη και επικινδυνότερη της πρώτης, με τη μισή πατρίδα μας, να βρίσκεται υπό κατοχή και να εκτουρκίζεται, και την άλλη μισή να διατρέχει άμεσα τον ίδιο κίνδυνο.

Όπως και εσείς, όμως, στους μακρούς αιώνες της δουλείας, είχατε συνειδητοποιήσει, έτσι και εμείς καταλαβαίνουμε ότι χωρίς την Ελλάδα δεν είναι δυνατό να επιβιώσουμε. Η Ελλάδα αποτελεί ιδέα που εξέθρεψε τον Κυπριακό Ελληνισμό, όπως και εσάς, από αρχαιοτάτων χρόνων.

Χωρίς την Ελλάδα που ενσαρκώνει την αρετή και το υψηλό φρόνημα, η Κύπρος, όπως και κάθε τμήμα του Ελληνισμού, θα έχει τη μοίρα λαών χωρίς ιδανικά, που έμειναν απλώς μια υποσημείωση στην Ιστορία. Ιδιαίτερα σήμερα που μας ζώνουν φοβεροί κίνδυνοι, όλο και περισσότερο γίνεται αντιληπτό πως μια ασφυκτικά στενή σχέση της Κύπρου με τον Ελλαδικό χώρο είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την επιβίωση του Ελληνισμού στο μαρτυρικό μας νησί.

Πέραν των θεωρητικών αυτών διαπιστώσεων που είναι, νομίζω, κοινά αποδεκτές από όλους, θα ήθελα, χρησιμοποιώντας την ευκαιρία αυτή να καταθέσω την αγωνία μου αυτής της στιγμής για την πορεία του Κυπριακού, του εθνικού μας θέματος. Παραφράζοντας τον Παπαρρηγόπουλο μπορώ να πω ότι «μέχρι τούδε εγράψαμεν ιστορίαν. Εφεξής η πορεία του εθνικού μας θέματος προσλαμβάνει τραγωδίας σχήμα».

Η Τουρκία, που κωλυσιεργώντας για 50 χρόνια, πέτυχε να ξεχασθεί από τη διεθνή κοινότητα η ουσία του ζητήματός μας και να επέλθει κόπωση στον λαό μας, δεν κρύβει πια τις προθέσεις της. Πρόθεση και επιδίωξή της ανέκαθεν ήταν, και τώρα απλώς δεν αποκρύβεται, η «ανάκτηση» της Κύπρου. Η κατάληψη, δηλαδή, και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου. Τρόπους και μεθόδους μεταχειρίζεται πολλούς. Προσπαθεί να μας οδηγήσει

σε κατάργηση της Κυπριακής Δημοκρατίας, που είναι το τελευταίο όπλο μας στον αγώνα για απελευθέρωση και να μας καταστήσει όμηρους στα χέρια της. Μεταφέρει εποίκους σε τεράστιους αριθμούς, επιχειρώντας να επαναλάβει την επιτυχία της στην Αλεξανδρέττα. Μας στέλλουν μέσω των κατεχομένων αλλά και δια θαλάσσης χιλιάδες ετοιμοπόλεμων λαθρομεταναστών, αλλάζοντας έτσι και τον δημογραφικό χαρακτήρα των ελεύθερων περιοχών. Προετοιμάζει το έδαφος και για εκφοβισμό και, επομένως, εκπατρισμό του λαού μας, πράγμα που εφάρμοσε επιτυχώς στην Ίμβρο και στην Τένεδο.

Πέραν της Τουρκικής κατοχής και των Τουρκικών μεθοδεύσεων, ο Ελληνισμός της Κύπρου, αλλά και ο Ελληνισμός γενικά στο σύνολό του, αντιμετωπίζει σήμερα και μια συντονισμένη προσπάθεια να υπονομευθεί η άμυνά του, να πληγεί η ιστορική του μνήμη, η εθνική του συνείδηση και υπερηφάνεια, να αμφισβητηθούν οι αξίες του, να διαλυθεί η συνοχή του.

Καλούμαστε όλοι οι Έλληνες να ανασυνταχθούμε. Όπως οι πρόγονοί μας, έτσι και εμείς, δεν θα πρέπει να αυταπατώμαστε και να περιμένουμε την ελευθερία μας από ξένα χέρια. Και να καταλάβουμε ότι αν δεν έχουμε ισχύ δεν μπορούμε να υλοποιήσουμε στόχους. Μα και ότι αν δεν έχουμε σαφείς

στόχους η ισχύς δεν έχει αντίκρισμα. Και να προσπαθήσουμε να θεραπεύσουμε και τις δυο αυτές μειονεξίες μας.

Ευχαριστώντας και πάλιν για τη μεγάλη τιμή προς το πρόσωπό μου, την οποία, επαναλαμβάνω, θεωρώ ότι απευθύνεται προς τον θεσμό που εκπροσωπώ, και επικαλούμενος τις μεσιτείες προς τον Θεό των πολλών τοπικών αγίων σας, του αγίου Ιωάννου του Σερραίου, του αγίου Νικήτα του νέου και όλων όσων πότισαν τα χώματα της μαρτυρικής αυτής γης με το αίμα ή τα οσιακά δάκρυα και τους ιδρώτες τους, αλλά και τη φοβερή προστασία των αρχιστρατήγων Μιχαήλ και Γαβριήλ, που σήμερα τιμούμε μεγαλόπρεπα, επιτρέψτε μου να απευθύνω διάπυρον την προσευχή μου προς τον Θεόν όπως διασώζει «δια παντός ελευθέραν» την πόλη των Σερρών, οδηγεί τους κατοίκους της στη βίωση των Χριστιανικών και Ελληνικών μας αξιών, και αξιώνει τους άρχοντες του λαού της, εσάς κ. Δήμαρχε και το Συμβούλιο σας, καθώς και τη Θρησκευτική Ηγεσία του τόπου στην πραγμάτωση των υψηλών στόχων σας προς όφελος του λαού και της πατρίδος και δόξα του εν Τριάδι προσκυνουμένου Θεού μας.

Και πάλι σας ευχαριστώ κύριε Δήμαρχε και εύχομαι ολοψύχως ό,τι καλό να δώσει ο Θεός σε Σάς προσωπικά, στα Μέλη τού Δημοτικού Σας Συμβουλίου και σ' όλο τον λαό τής ηρωϊκής Μακεδονίας.

